

Minister vilde faae en Meningstilfjendegivelse, som han kunde støtte sig til.

Ordføreren: Selve Vædringsforslagene give mig ikke nogen Anledning til at opholde mig videre ved dem. Svad Spørgsmaalet om Ansættelse af Assistenten angaar, da forstaar jeg den ærede Minister saaledes, at dette Spørgsmaal i Birkeligheden er bortfaldet, efter at det paagjældende Beløb er optaget paa Finantsloven for et Aar. Med Hensyn til dette enkelte Punkt vil jeg gjøre opmærksom paa, at da dette Spørgsmaal om at tage flere Personer i Arbeide fornemmelig gjaldt Generaldecisionsrådet for det indirekte Skattevæsen og Decisionsrådet for Postvæsenets Registarer, har jeg søgt at faae Oplysning om Forholdene ved disse to Departementer. Jeg har faaet Oplysninger for det ene Departementets Vedkommende, og jeg skal da sige den meget ærede Finantsminister, at de 29 Assistenten, der findes i de tre Goldrevisionskontorer, have en Gjemmenslønning af 462 Rd., saavidt jeg har regnet rigtig, endskjøndt en Del af dem have tjent i 16 Aar, ja, jeg tror endog saa i endnu længere Tid. Derfor nu disse 29 kunde udføre det maasse noget forøgede Arbeide, som Tiden fører med sig, vilde det utvivlsomt — og det er i Overensstemmelse med den hele Grundbetragtning, som Udvalget har haft af disse Forhold — være rigtig at yde de 29 de 7 pSt. Tillæg, som der kun kan blive ud af disse 1,180 Rd., i Stedet for at benytte dem til at anstaafe et Par Assistenten, som maasse ikke behøves. Det er denne Bemærkning, jeg skal tillade mig at lade indflyde til Overveelse af den høitærede Minister. I det Hele har man tidligere ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Medhjælpssummerne troet at kunne gaa ud fra, at det vilde have været hensigtsmæssigere at have en Del færre Personer, lønne dem noget bedre og saa forbre deres hele Arbeidstid anvendt. Der er Betragtninger fremsførte ved tidligere Behandlinger og ogsaa nu i Udvalget om dette Spørgsmaal fra anden Side, men for flere af Udvalgets Medlemmer og deriblandt mig have disse Betragtninger ikke kunnet overveie de Grunde, der tale for en saadan Anvendelse af Medhjælpssummerne. Det er ganske sikkert ubehageligt for de forskjellige Ministerier at have et ikke ubetydeligt Antal Medhjælperen, som umulig, især efterhaanden som de rykke frem i Aar og faae visse Krav, kunne leve af den Lønning, de faae, og at man derimod, dersom man kun ansatte dygtige Mænd og benyttede deres fulde Tid, utvivlsomt vilde gennem Medhjælpssummerne kunne faae Tjenesten udført paa en mere hensigtsvarende Maade end nu. Jeg knytter denne almindelige Bemærkning til den specielle med Hensyn til Forholdet i de 3 Goldrevisionskontorer. Svad angaar Underændringsforslaget under Nr. 10 angaaende Nedsettelsen af den i Forslaget under Nr. 9 om-

meldte Sum med 200 Rd., da har jeg ikke Bemyndigelse til paa Udvalgets Vegne at udtale mig mere velvillig overfor dette Spørgsmaal, end jeg har talt. Jeg har sagt, at det stod for Udvalget saaledes, at der vel kunde være Grund til at imødekomme Ministeren, naar han ønskede nogen Forhøielse af den vedkommende Mands Lønning, men at man ikke kunde finde det rigtig at føre det ind under den Form, hvor det navnlig gjaldt om at hjælpe de lavere lønede Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg tør altsaa ikke paa Udvalgets Vegne andet end fastholde Forslaget, men jeg skal sige for mit personlige Vedkommende, og jeg haaber, at Udvalget vil tilgive mig min Svagheit, at denne formelle Betænkning ikke skal forhindre mig fra ikke for mit personlige Vedkommende at holde videre fast ved dette Underændringsforslag. Jeg skal altsaa ikke for mit personlige Vedkommende have Noget imod, om Folkethinget her maatte ville forkaste Finantsudvalgets Indstilling. — Det har været Skik i de tidligere Aar, at man i Udvalgets Betænkning over Indtægtsiden til anden Behandling har indsat en Slags Oversigt over Status. Det har man ikke kunnet gjøre denne Gang, fordi man har haft hele Betænkningen for til Behandling, og jeg skal heller ikke længe opholde Thinget ved en Overveelse af dette Spørgsmaal, som enhver af de Herrer i Grunden kan anstille selv, og som albrig for den Eine giver nøiagtig det samme Resultat, som den Anden med et noget andet Syn kan faae ud, men jeg tror dog at burde gjøre nogle enkelte Antydninger i denne Retning. Saaledes som Finantslovforslaget blev forelagt, angav det et Overskud af 768,541 Rd. Der var foreslaaet at betale paa vor inden- og udenlandske Gjæld 2,423,980 Rd. Der var foreslaaet anvendt til offentlige Arbeider 2,264,792 Rd. Man har ikke tidligere taget Hensyn til Afbetalingen af vor Gjæld til Nationalbanken paa § 4 eller til Afviklingen af vort Forhold til Entekassen paa § 16, og jeg tillader mig — det er noget paa Slump — at anslaa den første Post til 260,000 Rd., og den anden Post til 100,000 Rd., saaledes at jeg altsaa regner begge Dele til Fordel for Balancen med 360,000 Rd. Vi faae saaledes som Fremgang efter Finantslovforslaget, som det var forelagt, 5,816,917 Rd. Man pleier imidlertid i de senere Aar kun at medregne det, man anvender til offentlige Arbeider, med Halvdelen af dets paalydende Beløb, og der vil da fra den af mig nævnte Sum være at fradrage 1,132,396 Rd., nemlig Halvdelen af det Beløb, som jeg ovenfor har nævnt, til offentlige Arbeider. Der vil altsaa blive som Fremgang 4,684,521 Rd. Derimod optage vi paa § 10 af vor Formue dels ved at forbruge Indbetalingerne paa Drefundstalden og af Reservecensens Aktiver, dels ved at benytte indkommende Summer i Afdrag paa andet Tilgodehavende 4,261,901 Rd., alt efter som Finantslovforslaget blev forelagt. Drages